

У-у-у, страшно!

У-у-у!

А-у-у

Розділ 1

Суся і дещо досі невідоме

Суслик Суся ніколи не був сміливим звіром. Щоразу, коли вночі виникала потреба спуститися зі своєї вежі в туалет, він довго вмовляв себе, упрощував і змушував до цього кроку. Коли ж терпіння урешті вичерпувалося, він стрімголов мчав сходами, а потім чимдуж повертався в тепле, надійне ліжко, де поринав у солодкий сон поета, осяяний блідим променем місяця у найвищій вежі замку на узліссі Паскудного лісу.

Так було й тієї ночі: годинник бамкнув тричі і з останнім ударом Сусине терпіння урвалося. Він опустив лапи на холодну підлогу й уже наготувався до стрімкого бігу, аж раптом за вікном майнуло щось сліпучо-яскраве. Сусі спочатку здалося, що це зірка зірвалася з неба й упала на подвір'я замку. Поет миттю забув про все на світі й, пригинаючись ледь не до підлоги, рушив до вікна. Обережно визирнув назовні, але надворі було безлюдно. Хтось розмовляв незрозумілою мовою:

Експромт
від Сусі (від страху):

Тильно дивлюсь у вікно:
Місяць не світить! Чого?!
Я клімливий звір чи ні?
Де тут двері? Є одні!

Тут
творють
Суся.

Просто
простирадло

Тут
творють
Суся.

одушка
від вушка

— Атсил шірокс омісендів, Укилорк!

— Иливяив сан бош, омечох ен им, Учивор-
боб ербоб! Ешінжеребо!

— Івилзя'морос ежуд им, кат!

Суся закусив лапу, очі його стали удвічі
більші, ніж звичайно, і йому якось підозріло роз-
хотілося до туалету.

Дві ледь видимі в темряві постаті прочим-
чикували подвір'ям. Одна раптом рвучко обер-
нулася і втупилася поглядом просто у вікно,
за яким ховався Суся. Звірятко метнулося
за фіранку. Лапи вкрилися холодним потом,
а хутро стало дибки.

— Ешрокс ж омідох!

— Жомідох! — повторив Суся придушеним
голосом. — Жомідох! Який жах!

Тремтячи всім тілом, він заліз у ліжко,
накрився ковдрою з головою, і так просидів
аж до ранку, поки лось Ялівець — директор
музею — прийшов до нього з горнятком какао,
шоколадом і запитанням: «Ти чого так довго
спиш?»

Суся обвів кімнату безумним поглядом,
помітив лось, довго на нього дивився і нарешті
вимовив:

— Жомідох!

— Що-що? — не зрозумів лось.

— Жомідох — що це може означати?

Найтелніша
ніч...

Прибульці!
Ховайте
канці!

Пач-Пач-палай

и-пум

